

THE COMMENTARIES OF SR FRANCIS VERE

SLAG VAN OOSTENDE (10)

Ook het geschut op hun cattey aan de voet van de duinen beschoot de Zand-hil, de Porc-espice en Helmont (: 166). Gans die dag tot tegen het avondgloren werd Sandhil beschoten, en de oude stad kreeg 2200 kanonschoten te verduren.

Zo erg was de beschieting dat de plaats eerder de naam van IJzeren heuvel dan Zandheuvel verdiende. De heuvel zat zo vol kogels, dat vele onder hen er af rolden in de False-bray, en kogels die insloegen op reeds eerder ingeslagen kogels, vlogen in stukken de lucht in.

Tijdens deze beschieting maakte de vijand verdere voorbereidingen tot de eigenlijke aanval. Ladders werden aangebracht, munitie en handgranaten werden samen met ander materiaal opgeslagen. Dit bracht meteen ook vermoeidheid in de rangen.

Graaf Farnese, een Italiaan, zou eerst aanvallen met 2000 Italianen en Spanjaarden; hun doel Zand-hill, de bres, en de rand van de oude stad.

De Gouverneur van Diksmuide met 2000 man, Spanjaarden en anderen, zouden Porc-espice en Helmont voor hun rekening nemen.

Een andere kapitein met 500 man was de West-ravelijn toegewezen, en 500 man kreeg de zuidelijke "quarriers" tot doel. De Spaanse sergeant-majoor-generaal die gijzelaar was geweest in Oostende kreeg de west-quarriers tot doel. Allen moesten de westzijde aanvallen.

De Graaf van Bucquoy zou de oostzijde en de oostravelijn, samen met de nieuwe haven voor zich krijgen, samen met het ander deel van de oude stad. Alles was bevolen en klaar. (: 167).

Generaal Vere zag de intenties van de vijand. Het lage tij zou het gepaste ogenblik vormen. Vere nam geen nachtrust. Hij nam alle mogelijke voorzorgen om de stad te verdedigen en de vijand te weerstaan.

Er waren daar geen palissaden genoeg, en hij nam het besluit om verscheidene beschadigde woningen af te breken. Met dit hout werden palissades gebouwd.

Met hoog water werden de westsluizen gesloten zodat al het mogelijke water in de oude en nieuwe stad bleef. Tegen de avond werden alle beschikbare troepen gereedgemaakt en ter plaatse gebracht.

Om de zandheuvel en de bres te bevelen nam hij zijn broer Sir Horace Vere en Sir Charles Fairfax met twaalf compagnies waarvan sommige niet meer dan tien tot twaalf man bedroegen. Zij kregen een dubbele bewapening, een piek en een musket, samen met een goede voorraad aan munitie.

Op het scherm van de oude stad, tussen Zandhil en Schottenburg, een gevaarlijke plaats, stond Sir Francis Vere zelf met kapitein Zeglin met zes flauwe compagnieën in voor de verdediging.

In Schottenburg zelf waren kapiteins Utenhoven en Haughton met twee compagnies in bevel. Vanaf Schottenburg zelf waren, langs het scherm tot de oude kerk, die door de vijand vernield was, had hij colonel Lone geplaatst met 200 Zeelanders, die in de stad waren aangekomen, die dag dat het gesprek afgebroken was.

Vanaf de kerk langs het scherm en de noordelijke flank voerde kapitein Zithan het bevel over zes kleine compagnieën. De rest van het scherm werd onbemand gelaten. Op het scherm van de nieuwe stad, onder Vlamingburg, stonden vijf zwakke compagnies om de Mozestafel zo nodig te verdedigen en bij te staan. Op de Vlamingburg (-of burcht) stonden twee kanonnen en twee veldstukken opgesteld om de oude stad te verdedigen.

Op de west-ravelijn waren twee compagnieën op dezelfde wijze ingezet met één kanon en twee halve kanonnen. Voor de verdediging van Porc-Epice, een belangrijke plaats onder Helmont, nam Sir Francis Vere de vier sterkste compagnieën die hij kon bemachtigen.

Op Helmont, dat de bres flankeerde, en Zandhil langs het strand tussen de batterij van de vijand en de oude haven, waarover zij dienden te trekken om Zandhil te bereiken, en het scherm van de oude stad, dat Porc-Epice verdedigde, plaatste hij tien weinig krachtige compagnieën waaronder deze waarover hijzelf het bevel voerde. Daar kwamen negen bronzen en ijzeren stukken geschut, geladen met "geketende" kogels, en ladingen van musketkogels. (: 169).

Deze tien compagnieën werden als reserve aanzien. Zij moesten ingezet worden waar het meest nodig bleek, en stonden onder het bevel van kapitein Metkirck en sergeant-majoor Carpenter. De rest van de hoofdwerven waren weinig bemand, omdat daar geen schrik voor een aanval bestond.

Hier ziet U het groot aantal manschappen dat ingezet was, maar het geheel bezat geen kracht, en sommigen waren enkel 7 tot 8 man sterk. Samen rond de 1200 strijdbare manschappen om een leger van 10.000 man te trotseren.

Het bevelhebberschap en het oorlogsmaterieel waarover de generaal kon beschikken op het westelijk hoofdwerk, bestond uit twee hele en twee halve kanonnen die Helmont en Porc-Epice samen met de oude haven tot aan de tobaken dienden te verdedigen. Nabij die plaats moesten zij over de haven bij laag tij komen. Die stukken geschut waren ook geladen met musketkogels, ketenkogels en ijzeren kogels.

Op al die plaatsen, speciaal deze die de bres flankeerden en het strand beveiligden, beschikte Sir Francis Vere over de beste kanonnières uit de stad. Er was ook een Engelsman: Francis the Gurmer als beste kanonnière die reeds menig Spanjaard aan zijn dood geholpen had.